មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 19 July 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 05 04 01

រយៈកំពស់ (N) 11° 35' 37.80" រយៈទទឹង (E) 104° 08' 43.00"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R-07 19 03 A ពេលវេលា 10,35 ទីតាំង

ឈ្មោះទីតាំង [illegible] ភូមិ [illegible]

ឃុំ [illegible] ស្រុក ឧដុង្គ ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម និរតី តំបន់ 32 ស្រុក [illegible]

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
- រណ្តៅ ✓
- អណ្តូង
- វាលស្រែ
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្តូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
[illegible] 1 km [illegible] 5 km [illegible] (សរុបចម្ងាយ 12 km) ។

សាក្សី: ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 55 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក ឧដុង្គ

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 7000 -> 8000 នាក់ រណ្តៅ 3

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត [illegible]

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 10

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: [illegible]

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 19 ខែ 7 ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 10,35

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 19 កក្កដា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 05 04 01

រយៈកំពស់ (N) 11° 35' 37: 80" រយៈទទឹង (E) 104° 05' 43: 00"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R071903A ពេលវេលា 10:35 ទីតាំង [illegible]

ឈ្មោះទីតាំង [illegible] ភូមិ

ឃុំ ស្រុក ខេត្ត

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓) (circled)
- រណ្តៅ ✓
- ឡ
- វាលស្រែ
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្តូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
[illegible] 1Km [illegible]
[illegible]
[illegible] 5Km [illegible] 99 [illegible]

សាក្សីៈ ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 55 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ប្រជាជន

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 7000 → 8000 រណ្តៅ 3

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible]
[illegible]
[illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible]

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 19 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 10:35

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 កក្កដា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID ,No) 050607

រយៈកំពស់ (N) 11°17'35.16" រយៈទទឹង (E) 104°27'26.75"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R 072002 A ពេលវេលា 9:35 ទីតាំង គុក

ឈ្មោះទីតាំង កប់ត្រក ភូមិ ស្រែតាពាំង

ឃុំ ព្រៃក្មេង ស្រុក ភ្នំស្រួច ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម និរតី តំបន់ .... ស្រុក ....

១ (គុក) (ប្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣. ប្តូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ ✓	រណ្តៅ	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ផ្នូរ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
[illegible] 800 ម៉ែត្រ [illegible] 9 គីឡូម៉ែត្រ ដល់ភូមិព្រៃក្មេង [illegible] 1 គីឡូម៉ែត្រ [illegible] ព្រៃក្មេង [illegible] 5Km ដល់ទីតាំងសម្លាប់ឈ្មោះ កប់ត្រក ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ តាយ ស៊ឹម អាយុ 65 ភេទ ប្រុស

អសយដ្ឋាន ភូមិ ស្រែតាពាំង ឃុំ ព្រៃក្មេង ស្រុក ភ្នំស្រួច

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន ប្រជាជន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ប្រជាជន

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ .... រណ្តៅ ....

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ ជាព្រៃភ្នំ យោងទៅតាមសាក្សី តាយ ស៊ឹម

របាយការណ៍ .... ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... រូបថត ៣ សន្លឹក + ២ [illegible]

លេខដុំហ្វីល 0469 លេខហ្វីល 18-19

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ....

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ បានឃើញខ្មែរក្រហម [illegible] កប់ត្រក [illegible] ភូមិព្រៃក្មេង [illegible] ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ស្ពឺ

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 20 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 9:35

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅខ្មោចក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 July 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 050607

រយៈកំពស់ (N) 11°17'35.16" រយៈទទឹង (E) 104°27'26.75

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R-07 20 02A ពេលវេលា 9,35 ទីតាំង

ឈ្មោះទីតាំង គប់វត្ត ភូមិ [illegible]

ឃុំ ត្រពាំងក្រូស ស្រុក ភ្នំស្រួច ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម និរតី តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ជ្រើសរើស ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ ✓
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ ✓

២. ទីតាំងសាកសព (ជ្រើសរើស ✓)
រណ្តៅ
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ជ្រើសរើស ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:

ចេញពីផ្សារ[illegible] ស្រុក[illegible] ទៅទិសខាងលិច បត់តាមផ្លូវលំ[illegible] 1 km ដល់ភូមិ[illegible] បត់ទិសកើត 1 km ដល់ត្រពាំងក្រូស ។ ចេញពីត្រពាំងក្រូស 5 km ដល់គប់វត្ត ។

សាក្សី: ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 65 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ ត្រពាំងក្រូស ស្រុក ភ្នំស្រួច

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន ប/ជ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ N/A រណ្តៅ N/A

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី [illegible]

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត [illegible] + [illegible]

លេខដុំហ្វីល ៥ លេខហ្វីល 17

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: [illegible]

[illegible] ([illegible]) ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: [illegible] កំពង់ស្ពឺ 2001

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 20 ខែ 7 ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 9,35

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 កក្កដា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 050608

រយៈកំពស់ (N) 11° 19' 14: 02" រយៈទទឹង (E) 104° 19' 38: 61"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R072004A ពេលវេលា 11:30 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ទួលដា ភូមិ ត្រពាំងគារ

ឃុំ [illegible] ស្រុក ភ្នំស្រួច ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible] តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ ✓

៣.ឬជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
[illegible] ប្រហែល 6 គីឡូម៉ែត្រ [illegible] ប្រហែល 2 គីឡូ [illegible] ទួលដា [illegible] សម្លាប់ [illegible] ខ្មែរក្រហម ។

សាក្សី: ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 63 ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ត្រពាំងគារ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក ភ្នំស្រួច

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខរបរបច្ចុប្បន្ន ប្រជាជន មុខរបរក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ប្រជាជន

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 300 រណ្តៅ 3

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ [illegible] យោងទៅតាមសាក្សី [illegible] + [illegible] សម្លាប់

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ទួលដានេះគឺជាកន្លែងសម្លាប់ [illegible] ខ្មែរក្រហម ។ មានប្រជាជន [illegible] ប្រហែល 300 នាក់ ។ ការសម្លាប់នេះប្រព្រឹត្តទៅនៅឆ្នាំ 1976 - 1977 ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: មានរបាយការណ៍នៅខេត្តកំពង់ស្ពឺ។

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 20 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 11:30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 July 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 05.06.08

រយៈកំពស់ (N) 11° 19' 14.02" រយៈទទឹង (E) 104° 19' 38.61"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R-07-20.04A ពេលវេលា 11,30 ទីតាំង

ឈ្មោះទីតាំង .... ភូមិ ....

ឃុំ .... ស្រុក .... ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម .... តំបន់ .... ស្រុក ៧

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត ......
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ ......
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង ......
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ ......
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ ......
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់ ......
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ ✓	......

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

[illegible] 6 km [illegible]

[illegible] 2.5 [illegible]

សាក្សីៈ ឈ្មោះ .... អាយុ 63 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ .... ឃុំ .... ស្រុក ....

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន .... មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ....

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ ជាង 300 រណ្តៅ 3

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... យោងទៅតាមសាក្សី ✓

របាយការណ៍ .... ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... រូបថត ....

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 18

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ....

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible] 300 [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] 2001

បំពេញដោយ ....

ថ្ងៃទី 20 ខែ 7 ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 11.30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 21 កក្កដា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 050503

រយៈកំពស់ (N) 11° 42' 48:60" រយៈទទឹង (E) 104° 35' 49:34"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R072107A ពេលវេលា 2:20 ទីតាំង គុក

ឈ្មោះទីតាំង [illegible] ភូមិ [illegible]

ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible] ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible] តំបន់ ស្រុក

១. គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣. បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ	វត្ត
ពីមុនជាគុក ✓	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ [illegible]	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

[illegible] 2001 [illegible] 6 [illegible] 6 [illegible] 100 [illegible]

សាក្សីៈ ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 46 ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 500 រណ្តៅ [illegible] 4

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី [illegible]

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត [illegible]

លេខដុំហ្វីល 0469 លេខហ្វីល 28, 31

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសម្ភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible] 4 [illegible] 6 [illegible] 2 [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] កំពង់ស្ពឺ

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 21 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 2:20

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 21 July 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 05 05 03

រយៈកំពស់ (N) 11 42' 48.60" រយៈទទឹង (E) 104 35' 49.34"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R072~~1~~07A ពេលវេលា 2,20 ទីតាំង

ឈ្មោះទីតាំង ប៊ិសរ៉ា ភូមិ ប៊ិសរ៉ា

ឃុំ ត្រាចទង ស្រុក ឧត្តុង ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម .... តំបន់ .... ស្រុក ....

១. គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣. បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ	វត្ត ....
ពីមុនជាគុក ✓	ឡ	ចេតិយ ....
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ផ្ទះ ឬក្បឿង ....
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ ....
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ ....
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់ ....
ផ្សេងៗ គោក	ផ្សេងៗ	....

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

[illegible] 200m [illegible] 6 Km [illegible]

[illegible] 100m [illegible]

សាក្សីៈ ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 46 ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ប៊ិសរ៉ា ឃុំ ត្រាចទង ស្រុក ឧត្តុង

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ [illegible] 500 រណ្តៅ [illegible] 4

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... យោងទៅតាមសាក្សី [illegible]

របាយការណ៍ .... ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... រូបថត [illegible] គុក

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 30

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ....

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible]

[illegible] 4 [illegible] 4x6 [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] ស្រុកឧត្តុង [illegible] កំពង់ស្ពឺ 2001 ។

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 21 ខែ 7 ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 2,20.

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 កក្កដា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 050610

រយៈកំពស់ (N) 11° 12' 30: 95" រយៈទទឹង (E) 104° 16' 23: 67"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R 072008A ពេលវេលា 3: 50 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ត្រពាំងស្តុកឈើ ភូមិ ក្រាំងតាសោម

ឃុំ ដំបូករូង ស្រុក ភ្នំស្រួច ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម និរតី តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

(២) ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ ព្រៃ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:

ទីតាំងត្រពាំងស្តុកឈើ មានចម្ងាយប្រហែល 6 គីឡូម៉ែត្រ ពីវាលពោលដល់ទៅទីសាលាស្រុក [illegible] ស្ថិតនៅក្នុងដីភូមិ ក្រាំងតាសោម ។

សាក្សី: ឈ្មោះ យ៉ង ហ៊ាន អាយុ 46 ភេទ ប្រុស

អាសយដ្ឋាន ភូមិ ស្រែបូរ ឃុំ ដំបូករូង ស្រុក ភ្នំស្រួច

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន ប្រធានភូមិ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ប្រជាជន

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ ជាងពាន់ 500 រណ្តៅ ពុំមាន ព្រៃ

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ ជាព្រៃ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត ទីតាំងសម្លាប់

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ប្រជាជនដាក់នៅទីនេះភាគច្រើនជាស្រីៗ ព្រោះគេយកប្រុសៗទៅសម្លាប់កន្លែងផ្សេង ។ ភាគលេខមានជាង ១៥០០នាក់ ទាំងពាស [illegible] ដែលពួកខ្មែរក្រហមបានចាប់ [illegible] នៅត្រពាំងស្តុកឈើនេះ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: គួរប្រាប់ការិយាល័យខេត្តកំពង់ស្ពឺ

បំពេញដោយ ចាប [illegible]

ថ្ងៃទី 20 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 3: 50

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅខ្មោចក្រឹដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 20 July 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 05 06 10

រយៈកំពស់ (N) 11° 12' 30.95" រយៈទទឹង (E) 104° 16' 23.67"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R072008A ពេលវេលា 3,50 ទីតាំង

ឈ្មោះទីតាំង [illegible] ភូមិ [illegible]

ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible] ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible] តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓) | ២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓) | ៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)

១.គុក	២. ទីតាំងសាកសព	៣.បូជនីយដ្ឋាន
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ផ្ទះ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ [illegible]	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

[illegible] 6,7 km [illegible]

សាក្សីៈ ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 46 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]

ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ [illegible] 500 រណ្តៅ [illegible]

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត [illegible]

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 21

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] កំពង់ស្ពឺ 2001

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 20 ខែ 7 ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 3,50

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

របាយការណ៍
ការចុះធ្វើផែនទីរណ្តៅសាកសពនៅស្រុកឱរាំល់ ស្រុកភ្នំស្រួច និងស្រុកខត្តុង
ខេត្តកំពង់ស្ពឺ កាលពីថ្ងៃទី១៤-២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១

១) ស្រុកឱរ៉ាល់

ថ្ងៃទី១៤-១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១

មន្ទីរសន្តិសុខ ៩៩

ព្រឹត្តិការណ៍នយោបាយចាប់ពីដើមឆ្នាំ១៩៧០មក ធ្វើឲ្យមនុស្សភាគច្រើននៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជាពិបាកស្វែងយល់និងមិនងាយពិចារណាដឹងឡើយថាជានយោបាយដែលមានទំនោរទៅខាងណាច្បាស់លាស់ ។ តំបន់ប្រទាញប្រទង់ ឬតំបន់ស្វយ័តជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលពីទីប្រជុំជន ។ជីវិតប្រជាជនស្ថិតនៅក្រោមការគៀបសង្កត់ស្ទើរតែរើខ្លួនមិនរួចពីនីមត្រួតត្រានៃអ្នកក្តោបក្តាប់មូលដ្ឋានទាំងពីរបក្សក្នុងតំបន់ ។ ចលនាឃោសនាអូសទាញគ្រប់ប្រភេទនៃអ្នករំដោះ បានលូកដៃចូលមកកកូរកកាយផ្ទៃក្នុងនៃរបបលន់ណុល ។ ដំណើរការរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវខកខានព្រោះតែសភាពការណ៍នយោបាយបង្ខំ ។ ការធ្វើដំណើរចាកចោលពីផ្ទះសម្បែង ជាគោលដៅតែមួយគត់ដើម្បីស្វែងរកទីជ្រកកោនដែលមានសេចក្តីសុខ និងគេចពីការបាញ់ផ្លោងដាក់គ្នាស្ទើរលោះថ្ងៃ ។ ព្រឹត្តិការណ៍ប្លែកៗតែងកើតមានឡើងជាលំដាប់ទាំងការជ្រើសរើសឲ្យចូលទ័ពីរបបលន់ណុល, ការរត់ចូលព្រៃតាមការឃោសនាពីខ្មែររំដោះ, ការរត់គេចខ្លួន ឬក៏រួមទាំងការបង្កើតមន្ទីរសន្តិសុខនានានៅតាមតំបន់ស្វយ័តរបស់ខ្មែររំដោះនាសម័យសង្គ្រាមក្នុងតំបន់ប្រទាញប្រទង់ ។ ប្រជាកសិករនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលទាំងនោះ វិលមុខនឹងសភាពការណ៍បែបនេះ ។ ទឹកដី ព្រៃភ្នំ រួមនឹងជីវិតប្រជាជនបានក្លាយជាឧបករណ៍ទាក់ទាញក្នុងការប្រឈមមុខដាក់គ្នារវាងបក្សពួកខាងលន់ណុលនិងខាងខ្មែររំដោះ ។ មន្ទីរសន្តិសុខចំនួនបីត្រូវបានបង្កើតឡើងតែក្នុងចន្លោះឆ្នាំ១៩៧០និង១៩៧៥ ក្នុងទឹកដីឃុំតាសាល ស្រុកភ្នំស្រួចដែលបច្ចុប្បន្នស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីឃុំតាសាល និងឃុំរស្មីសាមគ្គី ស្រុកឱរ៉ាល់វិញ ។ ការផ្តល់ឈ្មោះឲ្យមន្ទីរសន្តិសុខជាលេខ គឺជាប្រការមួយដែលងាយស្រួលចាំសម្រាប់ពួកខ្មែររំដោះ ប៉ុន្តែគ្មានប្រភពណាមួយអះអាងថា ការតាងដោយលេខនោះជំនួសឲ្យអ្វី ឬតំណាងអ្វីទេ ។ មន្ទីរសន្តិសុខដែលបាន បង្កើតដំបូងត្រូវដាក់ឈ្មោះថា "មន្ទីរ៧៧" ទីពីរឈ្មោះថា "មន្ទីរ៨៨" និងទីបីមានឈ្មោះថា "មន្ទីរ៩៩" ។ មន្ទីរទាំងបីនេះមានឃុំឃាំងប្រភេទមនុស្សខុសៗគ្នា ហើយការគ្រប់គ្រងក៏មានសភាពខុសៗគ្នាដែរ ។ មន្ទីរ៧៧ បានបង្កើតមុនគេបង្អស់នៅឆ្នាំ១៩៧០ដោយខ្មែររំដោះ ។ មនុស្សដែលបានមកជាប់នៅមន្ទីរនេះគឺជាឈ្លើយសឹកទាហានលន់ណុល ។

មន្ទីរ៧៧ មានឈ្មោះហៅមួយទៀតថា មន្ទីរអប់រំកែប្រែ ។ ទាហានឈ្លើយសឹកទាំងអស់ មិនត្រូវបានសម្លាប់ទេ គឺបានត្រឹមអប់រំកែប្រែនិងបំពាក់គោលមាគ៌ានយោបាយផ្សេងៗប៉ុណ្ណោះ ហើយបន្ទាប់ត្រូវដោះលែងឲ្យមករស់នៅតំបន់រំដោះរហូត ។ ចំណែកមន្ទីរ៨៨វិញត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩៧២ដោយខ្មែររំដោះដូចគ្នាបន្ទាប់ពីបានរំលាយមន្ទីរ៧៧ចោល ។ មន្ទីរនេះ មានឃុំឃាំងមនុស្សជាប្រភេទអ្នករកស៊ីឆ្លងទៅឆ្លងមកពីតំបន់រំដោះទៅតំបន់ដែលគ្រប់គ្រងដោយរបបលន់ណុល ។ ឈ្មួញរកស៊ីទាំងនោះ បន្ទាប់ពីចាប់បានហើយ ត្រូវទទួលការអប់រំកែប្រែនិងបណ្តុះមនោគមវិជ្ជាផ្សេងៗដូចនៅមន្ទីរ៧៧ដែរ ប៉ុន្តែការគ្រប់គ្រងលើកនេះមានសភាពខុសប្លែកបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះត្រង់ថា មានការធ្វើពលកម្មច្រើន មានការបែងចែកប្រភេទកំហុសធ្ងន់ និងស្រាល ។ ឯការសម្លាប់មិនទាន់កើតមានទេ ។ គណៈគ្រប់គ្រងនៅមន្ទីរ៨៨នេះ តាមសម្ដីរបស់លោកជិទប់លេខមួយឃុំរស្មីសាមគ្គីឈ្មោះ ហង់ ជិន ថាមានឈ្មោះញ៉ែម ស៊ុន[1] ជាអ្នកបង្កើតមន្ទីរ៨៨នេះឡើង ហើយមានឈ្មោះ **ឆាត់** ជាប្រធានមន្ទីរ៨៨ និងមានឈ្លបជាច្រើននាក់ទៀតជាកងសន្តិសុខ ។ ចំពោះទោសដែលស្រាល ត្រូវដោះលែងឲ្យមករស់នៅតំបន់រំដោះដោយមិនអនុញ្ញាតិឲ្យទៅលេងស្រុកឡើយ ។ ចំណែកទោសធ្ងន់វិញ មិនបានដោះលែងទេ គឺទុកនៅក្នុងមន្ទីរនេះរហូតទាល់តែមានមន្ទីរថ្មីមួយទៀត ទើបបញ្ជូនមនុស្សទាំងនោះទៅដាក់បន្តនៅមន្ទីរថ្មីដែលទើបបង្កើតក្រោយ ។ នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៣ មន្ទីរ៩៩ បានបង្កើតឡើង ។ មន្ទីរ៨៨ ត្រូវបានរុះរើ និងចូលខ្លួនជាសមាជិកក្នុងមន្ទីរ៩៩ ។ អ្នកទោសប្រភេទធ្ងន់ទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរ៩៩ ។

ខាងក្រោមនេះជាហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងនៅមន្ទីរ៩៩ ដែលខ្ញុំបានដឹងក្រោយពីការសម្ភាសន៍ជាមួយមនុស្សបីបួននាក់នៅឃុំរស្មីសាមគ្គី ស្រុកឱរ៉ាល់ ហើយក្នុងនោះមានម្នាក់ជាអតីតអ្នកទោសនៅមន្ទីរ៩៩ និងម្នាក់ទៀតជាអ្នកបានចូលទៅក្នុងគុក៩៩ដើម្បីមើលគំរូខ្នោះដាក់អ្នកទោស ព្រោះគាត់ជាជាងធ្វើខ្នោះឲ្យមន្ទីរ៩៩នៅឆ្នាំ១៩៧៣ ។

មន្ទីរនេះ មិនបានចុចយកចំណុចខ្សែស្របនិងរយៈទទឹងនៃភូមិសាស្រ្តបានឡើយ ព្រោះក្រុមស្រាវជ្រាវយើងមិនបានចូលដល់បានដោយសារបញ្ហាផ្លូវពិបាក ឆ្ងងស្ទឹង ជាពិសេសគ្មានទូក ឬក្បូនសម្រាប់ចម្លងក្រុមយើងទៅបានទេ សូម្បីតែម្ចាស់ស្រុកនៅទីនោះ ក៏ថាមិនអាចទៅបានដែរ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ពត៌មានដែលទាក់ទងរឿងរ៉ាវកើតឡើងនៅមន្ទីរ៩៩ ត្រូវបានរាយការណ៍យ៉ាងលម្អិតពីសំណាក់ប្រជាជនមួយចំនួនក្នុងភូមិរស្មី ឃុំរស្មីសាមគ្គី ប្រាប់ដល់ក្រុមស្រាវជ្រាវយើង ហើយត្រូវបានលើកយកមកសរសេរក្នុងបន្ទាត់ខាងក្រោមនេះ

---

[1] តាមកិច្ចសម្ភាសន៍របស់ខ្ញុំ(ដេង ពង្សរ៉ាស៊ី) ផាត កុសល និង សាន់ កល្យាន ជាមួយលោកយាយ គល់ មុំអាយុ៦៥ឆ្នាំ កាលពីថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០នៅស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវថា ឈ្មោះ ញ៉ែម ស៊ុននេះជាពួកម៉ាកជិតស្និទ្ធជាមួយ តាម៉ុក ឬតា១៥ កាលពីសម័យតស៊ូជាមួយគ្នា ។

មន្ទីរ៩៩ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងឃុំឃាំងនិងធ្វើទារុណកម្មមនុស្សដែលពួកខ្មែរក្រហមគិតថាមានកំហុស ឬក្បត់នឹងអង្គការ ។ មនុស្សជាច្រើននាក់បានមកជាប់នៅមន្ទីរនេះ ហើយត្រូវបានសម្លាប់ចោលយ៉ាងព្រៃផ្សៃបំផុតបន្ទាប់ពីសួរចម្លើយរួចនៅប្រហែលជាពីរគីឡូម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះពីមន្ទីរ ។ មន្ទីរ៩៩មានទីតាំងស្ថិតនៅនៅក្នុងព្រៃរហោឋានមួយក្នុងទឹកដីឃុំតាសាល ស្រុកភ្នំស្រួច ដែលមានចម្ងាយឆ្ងាយដាច់ស្រយ៉ាលពីភូមិរបស់ប្រជាជន ។ មន្ទីរនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯងមិនពឹងកម្លាំងខាងក្រៅឡើយ ។ រាល់សេចក្តីត្រូវការក្នុងមន្ទីរ គឺត្រូវផលិតខ្លួនឯងដោយផ្អែកលើកម្លាំងអ្នកទោស ទាំងការបង្កបង្កើនផល ការនេសាទ និងការផលិតឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀត ។ ដំបូងឡើយមានឈ្មោះ **ខាន់** ជាគណៈគ្រប់គ្រងក្នុងមន្ទីរទាំងមូល ហើយមានឈ្មោះ **ឆែ** ជាប្រធានឈ្លប ។ ក្រោយមកមានឈ្មោះ **គុល** ជាអ្នកមកជំនួសវិញ ។ មិនបានប៉ុន្មានផង មានផែនការផ្លាស់ប្តូរ**តាគល់**ចេញទៀត ហើយយកមកដាក់ជំនួសដោយ**តាណាម** រហូតដល់បែកមន្ទីរនេះនៅឆ្នាំ១៩៧៧ ។ **ខាន់ គុល និង ណាម** បានគ្រប់គ្រងទៅលើអ្នកទោសជាច្រើនពាន់នាក់ដែលបានបញ្ជូនមកពីខេត្តតាកែវ កំពត ព្រៃវែង ស្រែអំបិល កងទ័ព(កងទ័ព៨២០ប្រចាំតំបន់៣២ កងទ័ព១៣៧) ស្រុកប្រាំបីមុំ ស្រុកថ្ពង ស្រុកឧត្តុង្គនិងកន្លែងផ្សេងៗទៀតក្នុងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ជាពិសេសស្រុកភ្នំស្រួច ។ ឯ**ឆែ** វិញជាមេពិឃាតយ៉ាងសាហាវមួយ ដែលគ្រាន់តែបញ្ជាកូនឈ្លបឲ្យយកអ្នកទោសទៅសម្លាប់ចោលប៉ុណ្ណោះ ។ មានកងឈ្លបជាច្រើននាក់នៅក្នុងមន្ទីរ៩៩ ដែលឈ្លបទាំងនោះមានឈ្មោះហៅថា “**ឈ្លបសម្ងាត់ប្រចាំ៩៩**” ។ អាយុរបស់ពួកគេមិនលើសពី៣០ឆ្នាំឡើយ ។ ចំណែកឈ្លបនៅតាមមូលដ្ឋាន តាមសហករណ៍មិនអនុញ្ញាតិឲ្យចូលក្នុងមន្ទីរទេ ។ ប្រជាជនជាច្រើនសុទ្ធតែត្រូវបានចោទទាំងគ្មានការពិតថាជាខ្មាំងសត្រូវរបស់អង្គការ ។ អំណាចនៃការកាន់កាប់នៅមន្ទីរ៩៩ កាន់តែជះឥទ្ធិពលធំឡើងៗជាលំដាប់ខាងការសម្លាប់និងធ្វើទារុណកម្មលើប្រជាជន ។ ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍មហាជ័យជំនះថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ មនុស្សជាច្រើនបានបញ្ជូនមកកាន់មន្ទីរ៩៩ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ **តាគុល** និង **តាណាម** ។ លោកពូ ហង្ស ជិនអាយុ៥៥ឆ្នាំជាជំទប់លេខមួយឃុំរស្មីសាមគ្គី ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ បានប្រាប់ថា “ថ្ងៃណាក៏នាំមនុស្សចូលដែរ” ។ ប្រជាជនដែលគ្មានកំហុស ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យទៅជិតមន្ទីរឡើយ ព្រោះជាការខុសឆ្គងមួយសម្រាប់អង្គការ ។ ប៉ុន្តែអាចដើរបានតែឈ្លបដែលនាំមនុស្សចូលទៅប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណែកទិដ្ឋភាពខាងក្នុងមន្ទីរ៩៩វិញបានឆ្លុះបញ្ចាំងឲ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់ពីចរិកកាចសាហាវ ផ្លូវជាតិនៃពួកកងឈ្លបក្រោមបញ្ជាផ្តាច់ការនៃមេធំៗក្នុងមន្ទីរ ។ ទិដ្ឋភាពទាំងនេះ ត្រូវបានរៀបរាប់យ៉ាងក្បោះក្បាយដោយលោកតា យ៉ែម យឹម បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងមន្ទីរ៩៩នៅឆ្នាំ១៩៧៣ថា មន្ទីរ៩៩មានបរិវេណធំហើយស្ងាត់ ។ មានបែងចែកប្រភេទអ្នកទោសធ្ងន់និងស្រាល ។ មានកន្លែងធ្វើការសម្រាប់ពួកមេដឹកនាំ ។ មានកន្លែងធ្វើទារុណកម្ម និងកន្លែងសួរចម្លើយនៅប៉ែកខាងជើងមន្ទីរ ។ មានខ្សែពួរសម្រាប់ចងជើងព្យួរអ្នកទោសចូលក្នុងរណ្តៅ ។ មានរណ្តៅធំៗ ដែលមានភ្លើងកំពុងឆេះយ៉ាងគគុលនៅខាងក្នុង និងនៅមាន

ឧបករណ៍ផ្សេងៗ...។ លោកតាបាននិយាយប្រាប់ថា "ខ្ញុំឃើញមានខ្នោះពីរខ្សែក្នុងមួយបន្ទប់ ហើយខ្នោះនោះជាខ្នោះឈើដែលមានចោះប្រហោងល្មមនឹងដាក់កជើងបាន និងមានរនុកគ្របពីលើព្រមទាំងវីស្នៀតយ៉ាងតឹង"។ លោកតាបន្តថា "ខ្ញុំបានឃើញអ្នកទោសគឺជើងម្ខាងនៅក្នុងខ្នោះ និងជើងម្ខាងទៀតនៅក្រៅខ្នោះ ហើយកំពុងធ្វើការយ៉ាងមមីះដូចជា ធ្វើអំបោស គៀបធាងត្នោត វេញខ្សែ ធ្វើកន្ត្រក..."។ ក្នុងមួយបន្ទប់មានអ្នកទោសពីរខ្សែ គឺមួយខ្សែក្បាលទៅលិច និងមួយខ្សែទៀតក្បាលទៅកើត។ លោកពូ ហង់ ជិន បានប្រាប់ថាចំពោះអ្នកទោសធ្ងន់ គឺដាក់ឲ្យនៅក្នុងរណ្តៅដែលមានជម្រៅ៣ម៉ែត្រ រហូតទាល់តែមានការសួរចម្លើយកើតឡើង។ លោកពូបានរៀបរាប់យ៉ាងលម្អិតថា អ្នកទោសដែលអង្គការចាត់ទុកថាជាប្រភេទធ្ងន់ពេលដែលចាប់យកមកគឺ ពួកកងឈ្លបសម្ងាត់បានដាក់បង្អោងឲ្យចុះទៅក្នុងរណ្តៅ ហើយលើកបង្អោងមកវិញ។ នៅពីលើមាត់រណ្តៅមានធ្វើជារោងដែលមានសំយ៉ាបដំបូងធ្លាក់ដល់ដីគ្របពីលើ។ រណ្តៅទាំងអស់មានចំនួនបួន ហើយរណ្តៅនីមួយៗ អាចដាក់អ្នកទោសបានច្រើន។ ពេលហូបបាយ និងពេលធ្វើការម្តងៗ អ្នកទោសទាំងនោះបានត្រូវដាក់បង្អោងឲ្យឡើងមក ហើយដាក់បង្អោងឲ្យចុះទៅក្រោមវិញ បន្ទាប់ពីធ្វើការ និងហូបបាយរួច។ ទោះជាសម្រាកបន្តិចបន្តួចក្រោយពេលធ្វើការ ក៏តម្រូវឲ្យចុះទៅក្នុងរណ្តៅដែរ។ អ្នកទោសម្នាក់ៗសុទ្ធតែត្រូវឆ្លងកាត់ការសួរចម្លើយជាមុនសិន ទើបត្រូវសម្រេចយកទៅសម្លាប់ចោល។ មានវិធីច្រើនណាស់ក្នុងការធ្វើទារុណកម្មដើម្បីយកចម្លើយដូចជាវាយធ្វើបាប ចងព្យួរជើងឡើងលើជ្រមុជក្បាលក្នុងទឹកនិងក្នុងភ្លើង....។ ចម្លើយដែលពួកខ្មែរក្រហមចង់បានបំផុតនោះគឺ ការឆ្លើយដាក់ទៅលើឈ្មោះអ្នកផ្សេងទៀតដែលធ្លាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពក្បត់របស់ខ្លួន។ ទោះជាមានការឆ្លើយត្រង់ ឬមិនត្រង់ក៏ដោយ ក៏វាសនាមានតែមួយទេគឺ "**ស្លាប់**"។ រាល់ការសួរចម្លើយ សុទ្ធតែបានចម្លើយយ៉ាងសមស្របមួយដែលពួកកងឈ្លបខ្មែរក្រហមគិតថាខ្លួនពូកែខាងការសួរចម្លើយ។ ឈ្មោះមនុស្សដែលត្រូវបានពួកអ្នកទោសឆ្លើយដាក់សុទ្ធតែត្រូវស្វែងរកចាប់ខ្លួនជាបន្ទាន់ និងបញ្ជូនមកកាន់មន្ទីរ៩៩ទាំងអស់។ ជីវិតនៃមនុស្សទាំងនោះ នឹងត្រូវបញ្ចប់តែក្នុងរយៈពេលខ្លីខាងមុខ។ ការធ្វើរបៀបនេះ នៅតែមានជាហូរហែរ ហើយមនុស្សក៏នៅតែមានចាប់មកកាន់មន្ទីរជារៀងរាល់ថ្ងៃដែរ។ ឯអ្នកទោសចាស់ៗ ក៏ត្រូវបាត់ខ្លួនជាបណ្តើរៗរហូតដែរ។

នៅខែ៧ឆ្នាំ១៩៧៧ សង្គ្រាមផ្ទៃក្នុងមួយបានផ្ទុះឡើងនៅមន្ទីរ៩៩។ រឿងរ៉ាវដែលបណ្តាលឲ្យមានជាបញ្ហាឡើងគឺ ដោយសារតែមានការផ្លាស់ប្តូរប្រធានឈ្លបឈ្មោះ **នៃ** ឲ្យទៅធ្វើការនៅព្រៃសរ ហើយប្តូរមនុស្សផ្សេងមកវិញ ព្រោះតាំងពីបង្កើតមន្ទីរ៩៩មក ឈ្មោះ **នៃ** មិនដែលផ្លាស់ប្តូរទៅណាទេ ទើបតែពេលនេះប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើឲ្យ **នៃ** រង្កៀសចិត្ត ហើយសង្ស័យថា ខ្លួនពិតជាត្រូវជាប់គុកនៅព្រៃសរ ដោយមូលហេតុថ្នាក់លើដឹងថា ខ្លួនបានប្រព្រឹត្តខុសសីលធម៌ជាមួយនារីកងទ័ព៣២០ជាច្រើននាក់ដែលបានជាប់នៅក្នុងមន្ទីរ។ ភាពវឹកវរបានចាប់ផ្តើមឡើង អាវុធក៏បានផ្ទុះស្របពេលគ្នាដែរ។ លោកពូហេង លីម ហ៊ី ដែលជាអ្នកដឹងហេតុការណ៍នេះ បានរៀបរាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នាថ្ងៃផ្ទុះសង្គ្រាមផ្ទៃក្នុងនៅមន្ទីរ៩៩ថា "ថ្ងៃមួយនោះខ្ញុំឃើញ

តាគល់ជិះម៉ូតូចូលមកកាន់មន្ទីរ៩៩ និយាយជាមួយ **តាឆៃ** ។ បន្ទាប់មក **តាឆៃ** ក៏មានការខឹងច្រឡោត យ៉ាងខ្លាំងនូវសម្ដីរបស់ **តាគល់** ដែលនិយាយថា "ផ្លាស់ទៅនៅព្រៃសរ" ។ រំពេជនោះស្រាប់តែមានឈ្មោះ **វើត** ដែលជាប្អូនរបស់**ឆៃ** បានបាញ់សន្ធាប់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើហ្វូងមនុស្ស ដែលក្នុងនោះ **វើត** បានសម្លាប់អ្នកទោសស្លាប់អស់៥-៦នាក់ រួមនឹង **តាគល់** ម្នាក់ផងនៅនឹងកន្លែងក្នុងមន្ទីរ៩៩ ។ លោកពូបានបន្តថា "**ឆៃ** ជាមនុស្សដែលដឹងខ្លួនឯងថា បានខូចសីលធម៌ជាមួយនារីអ្នកទោសជាច្រើននាក់ណាស់ ហើយខ្លាចថ្នាក់លើសម្លាប់ខ្លួនព្រោះរឿងនេះ គេ(**ឆៃ**)ក៏វ៉ៃប្រហារមុនទៅ" ។ ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ មានមនុស្សដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនទៀត ត្រូវតាមសម្លាប់ និងមួយចំនួនទៀតត្រូវរកវិធីសម្លាប់ខ្លួនឯង ដើម្បីជៀសវាងការតាមសម្លាប់ ។ **សៃ** ដែលជាអនុប្រធានរបស់ **ឆៃ** បានខ្វេះបំពង់កដោយកាំបិតបំណងសម្លាប់ខ្លួនឯង ព្រោះគិតថាប្រសើជាងការតាមចាប់ខ្លួនយកទៅព្រៃសរពីថ្នាក់លើ ។ ចំណែក **តាណម** បានបាញ់សម្លាប់ខ្លួនឯង ព្រោះគិតថាប្រសើជាងទុកជីវិតឲ្យ**ឆៃ** ជាអ្នកសម្លាប់ ។ រឿងរ៉ាវដែលបានកើតឡើងត្រូវបានបញ្ចប់ មន្ទីរ៩៩ត្រូវរំលាយចោល បន្ទាប់ពីមានការប្រមូលអ្នកទោសជាច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់យកទៅសម្លាប់ចោលនៅកន្លែងធំៗពីរគឺ **ទួលដូនពេញ** និង **ទួលមាំង** ។ ទួលទាំងពីរនេះ ស្ថិតនៅចន្លោះជ្រលងភ្នំបីគឺភ្នំរាជកុង ភ្នំតាប៉ោល និងភ្នំតូច ។ ចំណែកអ្នកទោសមួយចំនួនត្រូវបាននាំខ្លួនបន្តទៅកាន់"**មន្ទីររបស់តាឌុច**" ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅឯភ្នំពីស ខាងលិចឃុំអមលាំង ស្រុកថ្ពង និងខាងត្បូងឃុំត្រពាំងជោរ ។ តាមការអះអាងពីលោកពូលឹម ហ៊ី ថា **មន្ទីរតាឌុច** ជាមន្ទីរដែលបានធ្វើទារុណកម្ម និងសម្លាប់ខ្លាំងដូចនៅមន្ទីរ៩៩ដែរ ។

ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ញាក់សាច់ក្នុងមន្ទីរ៩៩ បានផុតរលត់ទៅជាមួយនឹងជីវិតមនុស្សស្លូតត្រង់រាប់ពាន់ រាប់ម៉ឺននាក់តែក្នុងរយៈពេលជិត៤ឆ្នាំនៃការកាន់កាប់របស់បក្សពួកខ្មែរក្រហម ។ ទង្វើរដ៏សាហាវយង់ឃ្នងរបស់អ្នកកាន់អំណាចនៅក្នុងមន្ទីរបានធ្វើឲ្យក្រុមគ្រួសារនៃប្រជាជនទាំងឡាយបែកបាក់គ្នារហូតដល់សព្វថ្ងៃ និងធ្វើឲ្យពួកគាត់មានការឈឺចាប់អស់មួយជីវិត ។

ទីតាំងសម្លាប់ទួលដូនពេញ **លេខកូដភូមិសាស្ត្រ: ០៥០៤០១**

រណ្ដៅសាកសពនៅទួលដូនពេញមានបីកន្លែងដែលត្រូវយកមនុស្សពីមន្ទីរ៩៩មកសម្លាប់ ។ រណ្ដៅទាំងនោះមាន២ម៉ែត្រទទឹង ៦ម៉ែត្របណ្ដោយ និងជំរៅ២ម៉ែត្រ ។ លោកអ៊ឹ ហង់ ជិននិយាយថា គាត់ជាអ្នកធ្វើរណ្ដៅនេះដោយខ្លួនឯងកាលពីឆ្នាំ១៩៦៦ ពេលដែលលោកអ៊ឹបំរើការងារឲ្យបារាំង ។ រណ្ដៅដែលលោកអ៊ឹបានជីកជាប្រភេទរណ្ដៅរ៉ែ ដែលស្ថិតនៅចន្លោះខាងកើតភ្នំតាប៉ោល, ភ្នំរាជកុង និងខាងលិចភ្នំតូច ។ រណ្ដៅរ៉ែបានក្លាយជារណ្ដៅសម្រាប់កប់សាកសពតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៣មក ពេលដែលបង្កើតមន្ទីរ៩៩ភ្លាម ។ សាកសពដែលបានស្លាប់ទាំងបីរណ្ដៅ លោកអ៊ឹបានប៉ាន់ស្មានថាមានប្រហែលជា៨០០០-៩០០០នាក់ ។ ទីតាំងនេះបានកត់ត្រាទុកតាមប្រពន្ធ័កំណត់តាមផ្កាយរណបនូវចំណុចខ្សែស្របលេខ (N) 11º 35' 37:80 និងរយៈទទឹង(E) 104º 05' 43:00 ។

ទីតាំងសម្លាប់ទួលមាំុង

ទីតាំងនេះមិនបានចុចយកនូវចំណុចខ្សែស្របតាមរយៈផ្កាយរណបទេ ព្រោះស្ថិតនៅក្នុងព្រៃភ្នំជ្រៅៗ ដែលមិនអាចទៅបាន ។ តាមការអះអាងពីលោកជំទប់លេខ១ឃុំរស្មីសាមគ្គីថា អាចមានសត្វសាហាវៗដូចជា ខ្លាជាដើម ម្យ៉ាងទៀតត្រូវចំណាយពេលដើរក្នុងព្រៃរយៈពេលយូរ ។ ទីតាំងនេះមានការសម្លាប់មនុស្សយ៉ាង ច្រើនដែលមិនអាចរាប់បានដែរ ។ តាមសម្តីរបស់លោកអឹំអួន អ៊ុត អាយុ៦២ឆ្នាំថា នៅលើទួលមាំុង មាន សាកសពច្រើនណាស់នៅលើពាសពេញដី ។ គាត់ក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា កាលពីដើមប្រវត្តិទួលមាំងនេះ មាន ឈ្មោះដើមថា ទួលដូនអែប ។ លុះដល់ពេលរបបដែលគ្រប់គ្រងដោយប៉ុលពត ទួលនេះបានប្រែក្លាយឈ្មោះ ទៅជា ទួលមាំុង ហើយប្រជាជននៅតែបន្តហៅទួលមាំុងៗរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។ លោកអឹំបានពន្យល់ពីមូលហេតុ នេះថា “ព្រោះកាលណាគេ(ខ្មែរក្រហម) យកមនុស្សមកសម្លាប់នៅលើទួលនេះ គឺគេវ៉ៃ និងបាញ់មាំុងៗ គ្មានប្រណី” ។ គាត់បានបន្តថា ការសម្លាប់មនុស្សនៅទួលមាំុងនេះ ជាប្រភេទអ្នកទោសដែលយកមកពីមន្ទីរ ៩៩ បន្ទាប់ពីការសម្លាប់នៅទួលដូនពេញ ។ ទីតាំងសម្លាប់នេះស្ថិតនៅខាងជើងភ្នំតូច ហើយនៅបរិវេណ ជុំវិញទួលមាំុង គឺគ្មានប្រជាជនណាម្នាក់ដែលហ៊ានដើរទៅជិតទេ កាលពីជំនាន់ប៉ុលពត ព្រោះខ្លាចពួកកងឈ្លប ចាប់យកទៅសម្លាប់ដូចអ្នកទោស ។ សាកសពត្រូវបានស្ថិតនៅហាលវាល និងគ្មានរណ្តៅសម្រាប់កប់ ។ លោក អឹំអួន អ៊ុតបានប្រាប់ទៀតថា “ខ្ញុំបានទៅឃើញម្តងដែរ ម៉ាទួលហ្នឹងគឺមានសាកសពស្លាប់រដូករណែល ដូចជា គេក្រាលកន្ទេលឲ្យសម្រានពេលហូបការអញ្ជើង” ។ ចំពោះការប៉ាន់ស្មានចំនួនសាកសពវិញ ពុំមានអ្នកណាម្នាក់ ដែលយើងបានជួប ហ៊ានធ្វើការសន្និដ្ឋានឡើយ បានត្រឹមតែថា“ច្រើនណាស់ មិនអាចរាប់បានឡើយ” ។ ក្រោយសម័យប៉ុលពតទីតាំងនេះ បានបន្សល់ទុកនូវសំណល់ខោអាវផុយៗដែលគ្របដណ្តប់ពីខាងក្រៅឆ្អឹងយ៉ាង ច្រើនក្រាលដី ។ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ឆ្អឹងនិងខោអាវទាំងនោះ ត្រូវបាត់បង់អស់ដោយការបំផ្លាញពីសត្វព្រៃ នានា ក៏ដូចជាការមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការថែរក្សាទុកពីសំណាក់ប្រជាជនដែលនៅសេសសល់ពីការស្លាប់ ។

២)ស្រុកភ្នំស្រួច

ថ្ងៃទី១៨-២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១

ទីតាំងគុកកប់ភ្លែ ***លេខកូដភូមិសាស្ត្រ០៥០៦០៧***

មានមន្ទីរសន្តិសុខមួយកន្លែង ស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីភូមិស្រែត្រពាំង ឃុំព្រៃក្មេង ។ មន្ទីរនេះត្រូវបានបង្កើត ឡើងនៅឆ្នាំ១៩៦៨ ដោយខ្មែររំដោះ ដែលមានឈ្មោះ **សាត់** ជាប្រធាន ។ នៅឆ្នាំ១៩៧៣ មន្ទីរនេះត្រូវ រំលាយ បន្ទាប់ពីមានការផ្លាស់ប្តូរឲ្យទៅជាកន្លែងដាក់ប្រជាជនដែលជា“ក្រុមប្រវះដៃ”ទៅវិញ ។ លោកអឹំ សាយ អ៊ឹម អាយុ៦៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្រែត្រពាំង ឃុំព្រៃក្មេង ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលជាអ្នកបាន ឃើញហេតុការណ៍កាលពីជំនាន់នោះបានរៀបរាប់ប្រាប់ថា “កាលពីចុងឆ្នាំ១៩៦៨ និងដើមឆ្នាំ១៩៧០ ខ្ញុំ

ធ្លាប់ដើរឆ្លងកាត់តាមមន្ទីរគុកនេះ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញមានអ្នកជាប់គុកនៅពេញតែមន្ទីរ ដែលសុទ្ធតែជើងជាប់ខ្នោះឈើវែងៗ» ។ តាមការអះអាងពីលោកអ៊ំថា បានឃើញអ្នកទោសប្រហែលជាខ្ទង់២០នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលជាប់ខ្នោះ នៅក្នុងរោងវែងមួយក្នុងចំណោមរោងពីរនៃមន្ទីរកប់ផ្អែ ។ អ្នកដែលចាប់មកដាក់នៅមន្ទីរកប់ផ្អែ គឺចាប់មកពីភូមិព្រៃក្មេង និងចាប់អ្នកដែលជាប់និន្នាការជាមេឃុំចាស់ជំនាន់មុនៗ ។ គុកត្រូវបានសាងសង់ជារោងវែងៗ ដែលមានបណ្តោយប្រហែល១០ម៉ែត្រ និងទទឹងប្រហែល៥ម៉ែត្រ ។ អ្នកទោសមិនបានចេញទៅធ្វើការនៅខាងក្រៅទេ គឺនៅជាប់ខ្នោះរហូត ។ អ្នកទោសប្រភេទស្រាលមួយចំនួន ត្រូវបានដោះលែង ប្រសិនបើពួកគេ(ខ្មែររំដោះ)ពិនិត្យទៅឃើញថាពុំមានបញ្ហាអីធំដុំទេនោះ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទោសធ្ងន់វិញ គឺត្រូវបាននាំយកទៅសម្លាប់ចោល ។ ការសម្លាប់អ្នកទោសចោល ប្រព្រឹត្តទៅនៅក្បែរជើងភ្នំភ្វារគង់ ដែលមានចម្ងាយប្រហែលជា៥០០ម៉ែត្រពីមន្ទីរកប់ផ្អែប៉ែកខាងត្បូង ។ ទីតាំងនេះ បានកត់ត្រាទុកតាមប្រពន្ធ័កំណត់តាមផ្កាយរណបនូវចំណុចខ្សែស្របលេខ (N) 11º 17' 35:16 និងរយៈទទឹង(E) 104º 27' 26:75 ។

ទីតាំងសម្លាប់ព្រៃទួលដា លេខកូដភូមិសាស្ត្រ: ០៥០៦០៨

ទួលដា ជាទីតាំងសម្លាប់មួយស្ថិតនៅក្នុងភូមិព្រៃស្រោង ឃុំអូរ ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។ នៅវេលាម៉ោង១១និង៣០នាទី ក្រុមស្រាវជ្រាវយើងបានទៅដល់ទីតាំង ហើយបានចុចយកនូវចំណុចខ្សែស្របលេខ (N) 11º 19' 14:02 និងរយៈទទឹង(E) 104º 19' 38:61 តាមរយៈម៉ាស៊ីនកត់ត្រាGPSតាមផ្កាយរណប ។ ទៅដល់ទីនោះ នៅស្របតាមផ្លូវចូលទៅកាន់វត្តដំណាក់ត្រាចប្រហែល២គីឡូកន្លះ យើងសង្កេតឃើញមានព្រៃរបោះជាច្រើនហិកតាដុះនៅលើដីក្រហម និងមានសភាពក្រហេងក្រហូង ។ តាមការបកស្រាយពីលោកលឹម ឡុច អាយុ៦៣ឆ្នាំ រស់នៅភូមិព្រៃស្រោង ឃុំអូរ ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ថា «នេះជាទួលដាដែលជាកន្លែងសម្លាប់មនុស្សកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហម» ។ លោកអ៊ំបានបន្តថា «ខ្ញុំដើរមកឃើញគេ(ខ្មែរក្រហម) យកទាហានពីដោះកញ្ជរប្រហែលជាខ្ទង់ជិត១០០នាក់មកសម្លាប់នៅទីនេះនៅឆ្នាំ១៩៧៥ ពេលរំដោះហើយភ្លាមៗ» ។ លោកអ៊ំបានពន្យល់ថា ទាហ៊ានទាំងនោះ មានសុទ្ធតែប្រុសៗទាំងអស់ ។ ហើយកន្លែងសម្លាប់ទាំងអស់មានបីកន្លែង មួយកន្លែងៗមានប្រហែល៣០នាក់ ។ ចម្ងាយពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ឆ្ងាយពីគ្នាប្រហែល២០០ម៉ែត្រ ។ នៅមានប្រជាជនជាច្រើននាក់ទៀតដែលត្រូវយកមកសម្លាប់នៅទីនេះដែរ ។ តាមការសន្និដ្ឋានរបស់លោកអ៊ំថា សរុបទាំងទាហាន ទាំងប្រជាជនគឺមានចំនួនប្រហែលជាង៣០០នាក់ ។ ហើយការសម្លាប់នេះប្រព្រឹត្តទៅនៅឆ្នាំ១៩៧៦ និង ១៩៧៧ ដោយបណ្តើរមកទាំងខ្សែៗកាត់តាមភូមិប្រជាជន ដូចដែលលោកអ៊ំ ឡុច ប្រាប់ថាមានបណ្តើរកាត់តាមក្រោយផ្ទះរបស់គាត់អញ្ចឹងដែរ ។ អ្នកបណ្តើរប្រជាជនទាំងនោះ ត្រូវបានស្គាល់ច្បាស់ថាជា កងឈ្លបប្រចាំឃុំអូរ ។ លោកអ៊ំនិយាយការពិតថា «អ្នកដែលចាប់ប្រជាជនទាំងនោះមក គឺជាកងទ័ព ហើយក្រោយពីការចាប់បានហើយ ត្រូវប្រគល់ទៅឲ្យកងឈ្លបប្រចាំស្រុក និងក្រោយបន្តស់ត្រូវបញ្ជូនមកឲ្យឈ្លបឃុំជាអ្នកសម្លាប់» ។

ទីតាំងសម្លាប់វាលចោលដាល **លេខកូដភូមិសាស្ត្រៈ ០៥០៦០៩**

ចោលដាល ជាវាលមួយដែលអ្នកស្រុក អ្នកភូមិនិយមហៅតាំងពីដើមរៀងមក ។ វាលនេះ បច្ចុប្បន្នជាវាលដែលគួរឲ្យភ័យខ្លាចមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រៃភ្នំដែលមានដើមឈើធំៗជាច្រើន ហើយជាពិសេសទៅទៀតស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីដែលរដ្ឋអំណាចប្រគល់ទៅឲ្យពួកខ្មែរក្រហមផ្តាច់ខ្លួនក្រោយពេលធ្វើសមាហរណកម្មរួច ។ នៅតាមដងផ្លូវក្រហេងក្រហូង និងលំបាក ក្រុមយើងតែងបានជួបប្រជាជនជាគ្រួសារតូចៗ រស់នៅឆ្ងាយៗដាច់ពីគ្នារវាងខ្ទមមួយទៅខ្ទមមួយ រួមជាមួយនឹងមុខរបរដែលមិនអាចអត់បានគឺ “ដុតធ្យូង” ។ មាន ឡសម្រាប់ដុតធ្យូងជាច្រើនស្ថិតនៅក្នុងព្រៃ ។ ដើមឈើធំល្មមដុត ត្រូវបានកាប់ធ្វើធ្យូងដោយលួចលាក់ពីរដ្ឋអំណាច ។ ក្នុងចម្ងាយដីប្រហែល១២គីឡូ ម៉ែត្រពីភូមិអ្នកស្រុក(ភូមិសំបូរ) យើងបានធ្វើដំណើរជាងពីរម៉ោងទើបទៅដល់ទីតាំងវាលចោលដាល ។ ការកំណត់ទីតាំងតាមរយៈម៉ាស៊ីនកត់ត្រាតាមផ្កាយរណប បានត្រូវធ្វើឡើងជាបន្ទាន់ដែរគឺយើងកំណត់យកបាននូវចំណុចខ្សែស្របលេខ (N) 11^{0} 14' 29:21 និងរយៈទទឹង(E) 104^{0} 19' 05:19 ។ ឯការសម្ភាសន៍រវាងក្រុមស្រាវជ្រាវយើងជាមួយលោកពូយិន យ៉ាន ក៏បានធ្វើឡើងក្នុងពេលតែមួយ ។ លោកពូយិន យ៉ាន អាយុ៤៦ឆ្នាំ សព្វថ្ងៃជាមេភូមិសំបូរ ឃុំដំបូករូង ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្តកំពង់ស្ពឺ បានបង្ហើបប្រាប់យើងថា វាលចោលដាលនេះមានសម្លាប់តែប្រពន្ធទាហាន កូនទាហាន ដែលយកមកពីខាងដោះកញ្ជ្រែដែលមានចំនួនច្រើនជាង២០០នាក់ ។ វាលចោលដាល ស្ថិតនៅក្នុងភូមិដំបូករូង ឃុំដំបូករូង ។ ការសម្លាប់ប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងខែ៥ ឆ្នាំ១៩៧៥ ដោយទុកចោលខ្មោចនៅកណ្តាលវាល ប្រចើងប្រចាំងពេញព្រៃ ។ តាមការផ្តល់ព័ត៌មានពីលោកពូប្រធានភូមិសំបូរថា“ ពេលយកប្រពន្ធ កូនទាហានមកដល់ដំបូង គឺគេ(ខ្មែរក្រហម)ឲ្យអង្គុយសម្រាកត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់គេចាប់ផ្តើមប្រជុំណែនាំថាឲ្យមករស់នៅលើដីនេះព្រោះមានស្រែធ្វើ មានអ៊ីៗគ្រប់បែបយ៉ាង ។ លុះដល់អង្គការមក សុំឲ្យយើងទាំងអស់នាំគ្នាទះដៃអបអរសាទរអង្គការទៅ ។ មានឯណា! ដល់អង្គការគេមកដល់ អង្គការនោះបានបាញ់រះសម្លាប់អស់ទៅ” ។ នេះជាវិធីសម្លាប់មួយដែលគ្មាននរណាម្នាក់បានដឹងជាមុនឡើយ ។ កុំថាឡើយមនុស្សចាស់ សូម្បីតែក្មេងតូចៗក៏គ្មាននរណាម្នាក់រួចជីវិតពីការបាញ់រះនេះបានឡើយ ។

ទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងស្តុកអិល **លេខកូដភូមិសាស្ត្រៈ ០៥០៦១០**

ត្រពាំងស្តុកអិល មានចម្ងាយប្រហែល៦គីឡូម៉ែត្រពីវាលចោលដាលទៅទិសខាងលិចឆៀងខាងជើង ស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីភូមិក្រាំងតាសោ ឃុំដំបូករូង ដែលមានចំណុចខ្សែស្របលេខ(N) 11^{0} 12' 30:95 និងរយៈទទឹង(E) 104^{0} 16' 23:67 ។ ទីតាំងនេះមិនខុសគ្នាប៉ុន្មានពីទីតាំងសម្លាប់វាលចោលដាលឡើយ ព្រោះទាំងការសម្លាប់ ទាំងការយកមនុស្សមកសម្លាប់គឺចេញមកពីប្រភពតែមួយ ។ លោកពូ យ៉ាន បានប្រាប់ថាអ្នកទោសសុទ្ធតែនារីជាប្រពន្ធ និងកូនចៅទាហាន ដែលយកមកពីដោះកញ្ជ្រែ ឃុំត្រែងត្រយឹង ស្រុកភ្នំស្រួច ។ ហើយការសម្លាប់ទៀតសោតក៏ដូចគ្នាដែរ ។ អ្នកទោសតម្រូវឲ្យឈរចាំទទួលអង្គការមកដល់ ហើយក៏ទទួលការបាញ់រះពី

អង្គការស្លាប់គ្មានសល់ ។ ពាក្យថា "អង្គការ"ក្នុងន័យនេះគឺស្មើនឹងពាក្យ "គណៈឃុំ" ។ ជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់នៅត្រពាំងស្តុកអិល មានចំនួនច្រើនជាងនៅ វាលបោលដាល ព្រោះថាវាមានបរិវេណធំ ហើយស្ងាត់បំផុត ។ សាកសពចំនួនប្រហែល ៥០០នាក់ ទាំងក្មេង ទាំងចាស់ បានត្រូវសម្លាប់យ៉ាងអណោចអធមនៅត្រពាំងស្តុកអិល ។ ទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងស្តុកអិល និងទីតាំងវាលបោលដាង ក្រោយពីការសម្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៦មក ទីតាំងនេះមិនមានការសម្លាប់ទៀតទេ ។

៣) ស្រុកឧត្តុង

ថ្ងៃទី២១-២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១

មន្ទីរសន្តិសុខបឹងវ៉ា ***លេខកូដភូមិសាស្ត្រៈ ០៥០៥០៣***

នៅឃុំត្រាចទងមានមន្ទីរសន្តិសុខមួយកន្លែងប្រចាំឃុំផ្ទាល់ ។ មន្ទីរសន្តិសុខនេះ មានឈ្មោះហៅថាមន្ទីរសន្តិសុខបឹងវ៉ា ឬ គុកបឹងវ៉ា ។ បើគិតតាមការកំណត់របស់ម៉ាស៊ីនកត់ត្រាភូមិសាស្ត្រតាមផ្កាយរណបទីតាំងនេះមានចំណុចខ្សែស្របលេខ(N) 11^{0} 42' 48:60 និងរយៈទទឹង(E) 104^{0} 35' 49:34 ។ មន្ទីរសន្តិសុខនេះ មានឃុំឃាំងប្រភេទអ្នកទោសស្រាលប៉ុណ្ណោះ ។ ឯអ្នកទោសធ្ងន់ ត្រូវបានបញ្ជូនបន្តទៅកាន់មន្ទីរសន្តិសុខនៅភ្នំបាសិទ្ធ (ទីតាំងនេះ ក្រុមស្រាវជ្រាវនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះទៅធ្វើការសិក្សារួចហើយ) ។ មន្ទីរឃុំឃាំងនេះ ស្ថិតនៅភូមិបឹងវ៉ា ឃុំត្រាចទង ។ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវយើង បានទៅដល់ទីតាំងគុកនោះ យើងមិនបានឃើញអ្វីបន្តិចដែលជាសំណល់របស់មន្ទីរឃុំឃាំងនោះឡើយ ក្រៅពីផ្ទះប្រជាជនដែលបានសង់នៅជាប់ៗគ្នា ។ ជ័យ ស៊ីម អាយុ៤៦ឆ្នាំ បច្ចុប្បន្នជាប្រជាជននៅភូមិបឹងវ៉ា ឃុំត្រាចទង ស្រុកឧត្តុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ហើយដែលបានសាងសង់ផ្ទះនៅលើដីនៃអតីតរោងឃុំឃាំងមនុស្សកាលពីជំនាន់ប៉ុលពត បាននិយាយរឿងរ៉ាវទាក់ទងនឹងគុកនេះប្រាប់ថា ក្រោយពីទទួលបានជ័យជំនះឆ្នាំ១៩៧៥មក ប្រជាជននៅក្នុងភូមិនេះត្រូវបានជម្លៀសចេញទៅនៅទៅនៅឃុំថ្មី ដោយមិនអនុញ្ញាតិឲ្យប្រជាជនរស់នៅក្នុងភូមិនេះសូម្បីតែម្នាក់ឡើយ ។ មូលហេតុនៃការជម្លៀសចេញ គឺកន្លែងនេះត្រូវជំនួសដោយមន្ទីរសន្តិសុខសំរាប់ឃុំត្រាចទងទៅវិញ ។ ទីតាំងសន្តិសុខនេះ បានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩៧៥ មកទល់ដើមឆ្នាំ១៩៧៩ ។ អ្នកទោសណាក៏ដោយឲ្យតែមានកំហុសបន្តិចបន្តួច គឺត្រូវបញ្ជូនមកកន្លែងនេះទាំងអស់ ។ កំហុសនោះ ត្រូវបានលោកជ័យ ស៊ីមលើកឡើងថា "អ្នកខ្លះគ្រាន់តែលួចដំឡូងស៊ី ក៏យកមកលត់ដុំនៅមន្ទីឃុំឃាំងបឹងវ៉ាដែរ ដើម្បីឲ្យធ្វើការគ្រប់ជំពូក ។ ទំរាំតែលែងឲ្យទៅវិញគឺពីពីរទៅបីខែឯណោះ" ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ លោកពូបន្ថែមថាឲ្យតែមានទំនាស់ជាមួយអង្គការ ទាំងសំដី ទាំងការងារ ទាំងសតិអារម្មណ៍ ឬយើងមិនចេះកសាងខ្លួន ក៏ត្រូវបញ្ជូនខ្លួនមកដាក់នៅមន្ទីរឃុំឃាំងនេះដែរ ។ អ្នកទោសគ្រប់ប្រភេទ ឲ្យតែមានកំហុសគឺចាប់យកមកទាំងអស់ ។ ក្រោយបែកឆ្នាំ១៩៧៩ មន្ទីរនេះ បានបន្សល់ទុកនូវរោងចំនួន៤ ហើយរោងនិមួយៗមានបណ្តោយប្រហែល៦ម៉ែត្រ និងទទឹង៤ម៉ែត្រ

ផ្ទុកអ្នកទោសតែចំនួនប្រហែល២០នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកទោសត្រូវបញ្ជូនទៅកាប់ដីដីបូងដាក់ស្រែ និងដាំដំឡូង នៅឆ្ងាយពីមន្ទីរឃុំឃាំងនាពេលថ្ងៃ ។ ពេលល្ងាចបញ្ជូនចូលគុកវិញ ។ អ្នកទោសដែលកសាងខ្លួនបានល្អ ត្រូវបានដោះលែងវិញ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកទោសណាដែលកសាងខ្លួនមិនបាន គឺត្រូវបញ្ជូនយកទៅសម្លាប់នៅក្នុងព្រៃខាងកើតភូមិបឹងរាំ ។ លោកពូបានសន្និដ្ឋានរួមថា អ្នកទោសដែលបានមកជាប់នៅមន្ទីរឃុំឃាំងបឹងរាំទាំងអស់សរុបទៅមានចំនួនប្រហែល៥០០នាក់ ។ នេះគាត់សរុបតាំងពីបង្កើតគុកដំបូងរហូតដល់បែកឆ្នាំ១៩៧៩ ។

សន្និដ្ឋានរួម

ក្នុងការចុះស្រាវជ្រាវលើស្រុកចំនួនបីខាងលើ ថ្វីត្បិតតែមិនចុះអស់ទីតាំងដែលក្រុមយើងបានគ្រោងទុកពិតមែន ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ក៏បានសម្រេចផែនការ៩០ភាគរយដែរ ។ ឯលទ្ធផលវិញ ឃើញថាល្អ ព្រោះថាកន្លែងដែលយើងទៅមិនដល់កាលពីពេលមិន(១៩៩៥-២០០០) ឥឡូវនេះគឺយើងបានទៅដល់ផ្ទាល់ជាក់ស្តែង មន្ទីរ៩៩ នៅស្រុកឱរ៉ាល់ជាដើម ។ ឯស្រុកពីរទៀត ក៏ដូចគ្នា យើងបានចុះទៅដល់ទីតាំងដែលយើងបានគ្រោងទុក ប៉ុន្តែក្នុងនោះនៅមានទីតាំងមួយចំនួនដែលនៅតែទៅមិនបាន ។ ហើយទីតាំងខ្លះដែលយើងបានសរសេរក្នុងគំរោង គឺមិនមែនជាទីតាំងទេ ព្រោះរបាយការណ៍មុនៗ បានសរសេរខុស ។ ចំពោះបញ្ហាសន្តិសុខវិញគឺ គ្មានអ្វីចោទជាបញ្ហាទេ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក្រុមស្រាវជ្រាវយើងនៅតែប្រយ័ត្នខ្លួនជានិច្ចទាំងកាយវិការ ទាំងការនិយាយស្តី ជាពិសេសក្នុងការសម្ភាសន៍ ។ មានស្រុក២ ដែលយើងត្រូវប្រយ័ត្នប្រយែងបំផុត គឺស្រុកឱរ៉ាល់ និងស្រុកភ្នំស្រួច ព្រោះប្រជាជនភាគច្រើន សុទ្ធតែជាមនុស្សដែលមានការពាក់ពន្ធ័ជាមួយពួកខ្មែរក្រហមកាលពីមិនទាន់មានសមាហរណកម្មកើតឡើង ។ ចំណែកទីតាំងមួយចំនួនដែលមិនបានទៅដល់ ឬបានត្រឹមតែយកពត៌មាន គឺជាការជាក់ស្តែងមួយដែលមិនអាចទៅបាន ។ ខាងក្រោមនេះ ជាទីតាំងដែលក្រុមស្រាវជ្រាវយើងមិនបានទៅដល់ៈ

១) ស្រុកភ្នំស្រួចៈ

- ក្រាំងរមាស	ជាទីតាំងសម្លាប់បន្ទាប់បន្សំ	ស្ថិតក្នុងឃុំព្រៃក្មេង
- ក្រាំងសំរែ	ជាទីតាំងសម្លាប់បន្ទាប់បន្សំ	ស្ថិតក្នុងឃុំអូរ

២) ស្រុកខត្តុង

- ព្រៃប្រមាត់ដី	ជាទីតាំងសម្លាប់និងមន្ទីរសន្តិសុខ	ស្ថិតក្នុងឃុំត្រាចទង
- ស្តុកស្រោត	ទីតាំងសន្តិសុខ	ស្ថិតក្នុងឃុំមានជ័យ